

Posudek oponenta bakalářské práce

Oponent: Mgr. Kateřina Sládková

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce: Josef Pavlíček. Tři zakladatelky špitálů v českých zemích, Praha 2019, 62s.

Vedoucí práce: prof.PhDr. Kateřina Charvátová, CSc.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>Nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		X		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	X			
Autor správně cituje.	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Bakalářská práce Josefa Pavlíčka se věnuje ženám-zakladatelkám špitálů v 13. a na počátku 14. století v Čechách a na Moravě. Zaměřuje se postupně na Anežku Přemyslovnu, zakladatelku špitálu a špitálního bratrstva, později povýšeného na samostatný řád Křižovníků s červenou hvězdou. Následně přibližuje Zdislavu z Lemberka a její podíl na špitálech v Podještědí a nakonec Alžbětu Rejčku s souvislostí se založením špitálu u kláštera cisterciacek na Starém Brně. Cílem bakalářské práce je vedle popisu života uvedených žen a analýzy pramenů spjatých s počátky špitálů také komparace těchto fundací. Ta se může jevit jako problematická vzhledem k nedostatku či torzovitosti pramenů zejména k fundacím Zdislavy a Rejčky. Proto i mé hodnocení bude více vztaženo k fundaci pražského špitálu, o kterém nám prameny sdělují přeci jenom více.

Po obsahové stránce hodnotím práci jako velmi zdařilou a poměrně vyváženou. Josef Pavlíček se zaměřuje nejprve na obecný úvod do problematiky středověkých špitálů a postavení žen ve středověku. Poté již svou pozornost soustředí na život jednotlivých žen. V případě Anežky a Alžběty Rejčky vnímám některé pasáže jako nadbytečné, neboť se k tématu špitálů nevztahují. Je to např. podrobné líčení životních peripetií Rejčky před přesunem do Brna, osud kláštera klarisek po smrti zakladatelky, který se špitálem již nesouvisí, nebo otázka kanonizace Anežky, není-li přitom zmiňována úcta k Anežce v prostředí řádu Křižovníků. Jako diskutabilní vidím také zařazení kapitol o Františkovi a Kláře, přičemž hlavní inspirací v oblasti špitální činnosti byla snad ještě za svého života Alžběta Durynská. Té se větší pozornosti dostává paradoxně až v části ohledně Alžběty Rejčky.

Kladně hodnotím, že si autor pokládá otázky, zejména pokud jde o majetkové poměry zmiňovaných žen a osoby, které jejich fundace podpořily či umožnily. Zde bych jen doplnila, že v případě založení špitálu v Praze je třeba zdůraznit úlohu Anežčiny matky Konstancie, která špitál v počátcích velmi štědře zaopatřila.

Práce postrádá obrazové přílohy, což je škoda. Iluminace z Breviře velmistra Lva nebo scény z Puchnerovy archy se přímo váží k tématu a zobrazují Anežku Přemyslovnu jako zakladatelku kláštera nebo jako ženu pečující o nemocného.

Jazyková úroveň práce je, až na pár chyb či překlepů (kardinál Tomášek), dobrá.

Práci i přes uvedené připomínky, nebo spíše podněty k dalšímu zamyšlení, hodnotím jako zdařilou kompilaci založenou na relevantní literatuře. Práci doporučuji k obhajobě.

Datum 2.9. 2019

Mgr. Kateřina Sládková

Podpis oponenta práce